

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **V. M.**,
bytem X,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 3. 2020, č. j. RN-X,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne ze dne 16. 3. 2020, č. j. RN-X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2020, č. j. R-X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť dle závěrů posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního

zabezpečení Kladno (dále jen „OSSZ“) ze dne 22. 1. 2020 poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 20 %.

2. Žalobkyně nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. Namítá, že dle odborných lékařů by jí měl být invalidní důchod přiznán. Pro velké bolesti není schopna dělat ani základní lidské činnosti. Dle názoru žalobkyně žalovaná nevzala v úvahu, že žalobkyně trpí třemi druhy onemocnění páteře. Vytýká žalované, že v případě artrózy uvedla nesprávně nižší míru tohoto poškození.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na relevantní právní úpravu. Uvedla, že podkladem jejího rozhodnutí byl posudek o invaliditě ze dne 9. 3. 2020 vypracovaný v řízení o námitkách, podle jehož závěrů poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 20 %. S ohledem na závěry tohoto posudku žalované nezbylo než námitky žalobkyně zamítnout a prvostupňové rozhodnutí potvrdit. Jelikož žalobkyně v žalobě nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, navrhl provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“). Nebude-li posudkem posudkové komise MPSV prokázána invalidita žalobkyně, navrhuje žalobu zamítnout. V opačném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
4. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud s ohledem na současnou epidemiologickou situaci a zásadu rychlosti řízení rozhodl o žalobě bez jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nevyjádřili s tímto postupem nesouhlas, a má se tedy za to, že s rozhodnutím věci bez jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
5. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně požádala dne 28. 11. 2019 o invalidní důchod. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 22. 1. 2020 vyhotoveném po jednání v nepřítomnosti žalobkyně dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %. Rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu určila zdravotní postižení uvedené v položce 3b oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalovaná s odkazem na tento posudek prvostupňovým rozhodnutím zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. V námitkovém řízení byl její zdravotní stav posouzen v její nepřítomnosti posudkovou lékařkou žalované, která v posudku ze dne 9. 3. 2020 dospěla ke shodnému závěru jako posudková lékařka OSSZ. Žalovaná na podkladě tohoto posudku napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.
6. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

7. Námitky uplatněné žalobkyní spočívají zejména ve zpochybnění závěrů lékařů posudkové služby. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, soud si tedy o ní nemůže učinit úsudek sám a zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
8. Soud při posouzení věci vycházel z posudku posudkové komise MPSV v Praze (dále jen „komise“) ze dne 19. 11. 2020, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Z něj zjistil, že žalobkyně byla při jednání vyšetřena odborným ortopedem. Komise vycházela z vlastního vyšetření, spisové dokumentace a lékařských nálezů předložených žalobkyní, včetně revmatologické zprávy s hodnocením B.. Uvedla, že žalobkyně trpí zejména bolestmi nosného a pohybového aparátu na podkladě degenerativních a zánětlivých změn, je v péči revmatologické ambulance pro ankylozující spondylitidu stadium II B, axiální typ. Po půlročním zhoršení byla při B. 8,6 zahájena biologická léčba, po jejímž nasazení došlo od července 2020 k částečnému zlepšení. Dále je žalobkyně v péči neurologa pro vertebrogenní algický syndrom při nálezů degenerativního postižení páteře. V pohybu je žalobkyně dále omezena obezitou, kterou neléčí na odborném pracovišti. Komise dospěla k závěru, že žalobkyně byla v době vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí invalidní, jelikož její pracovní schopnost byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu snížena o 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl bolestivý páteřní syndrom při ankylozující spondylitidě hodnocený jako středně těžké funkční postižení podle položky 3c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise zvolila horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí pro pokles pracovní schopnosti, tj. 40 %, vzhledem k charakteru zaměstnání žalobkyně (žalobkyně je vyučená v oboru společného stravování, přičemž převážně pracovala jako kuchařka, nyní jako obsluha strojů). Pro další navýšení neshledala důvod. K předchozím posouzením komise uvedla, že posudkoví lékaři neměli k dispozici revmatologickou zprávu s vyššími hodnotami B., které byly již v době prvostupňového posouzení. Jelikož lze při biologické terapii do budoucna předpokládat další zlepšení, byla platnost posudku omezena do listopadu 2021.
9. Soud považuje závěry komise za náležitě odůvodněné a přesvědčivé. Komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotnické dokumentace žalobkyně a při svém jednání přezkoumala její zdravotní stav odborným lékařem. Zdravotní stav hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinu podřadila pod položku 3c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 30 až 40 %. Komise k datu napadeného rozhodnutí stanovila pokles na

horní hranici rozmezí, tj. ve výši 40 %. V posudku popsala vývoj zdravotního stavu žalobkyně, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, rozsah zdravotního postižení i míru stabilizace zdravotního stavu. Řádně odůvodněno bylo i zařazení předmětného postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Komise náležitě vysvětlila, proč postižení žalobkyně podřadila oproti předchozím posouzením pod vyšší položku předmětné části přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci řízení závěry posudku nikterak nezpochybnili. Posudek komise dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti tak, jak byly vymezeny judikaturou správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Soud se proto se závěry komise ztotožnil.

10. Ze závěrů komise vyplývá, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 40 %, což odpovídá invaliditě I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Lze proto konstatovat, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávně zjištěného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti činila pouhých 20 %. Žalobou napadené rozhodnutí se proto opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav, a je tedy nezákonné.
11. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaná vezme v úvahu závěry posudku posudkové komise MPSV v Praze ze dne 19. 11. 2020 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
12. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná, a měla by tedy právo na náhradu nákladů řízení. Podle obsahu soudního spisu jí však žádné náklady nevznikly, a proto soud rozhodl tak, že právo na náhradu nákladů nemá žádný z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. ledna 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně